

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ἰδιοκτητῆς—Διορθωτῆς

ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

Πέμπτη 18

Δεκεμβρίου 1930

ΕΝΙ ΤΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΝΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΩΝ  
ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ

Ὁφείλομεν δὲ βροντοφωνήσωμεν,  
οἱ ὅλων τῶν δυνάμειων τῶν πνευμά-  
των μα·, οἳ οἱ κυριώτεροι μὴ λαί-  
δου προχθένου Συλλαλητηρίου, ἡ  
ἀνὰ τοὺς ἐπιστρέφοντες, οἱ ἀπολαύοντες  
τῆς πόλεως μας, ἀνήκοντες εἰς  
ἐξ αὐγαστικὰς τάξεις, καὶ ἐχθροὶ τῶν  
σοικῶν τάξεων, μὴ ἔχοντες οὐδ' ἐν ἑα-  
στῇ καὶ οὐσίᾳ, καὶ μὴ ἀναγνωρίζον-  
τες οὕτως ἑνωμον καθέστω, οὕτως  
κοινωνία, οὕτως οἰκογένεια, οὕτως  
γεννημένη καὶ οὕτως Πατριδα, ἐπιδι-  
κνοῦν νὰ δημιουργοῦν ἀναβρασ-  
μοὺς μεταξὺ τῆς Κοινότητος καὶ ἀ-  
παρτίας πρὸς τὰς Ἀρχάς.  
Τὸ προχθένον Συλλαλητήριον,  
οὗ οὕτως μετέσχον πολλοὶ ἐπαγα-  
ματικοὶ Ἄγγλοι, Ὀργανώσεις εἰσακουστικῶς  
καὶ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ οὐκ ὀλίγοι  
ἄλλοι καὶ οἰκογενεῖαι καὶ πολ-  
λὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐκδώσῃ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κ. κ. Ἰω. Κατσουροῦ, Γενικοῦ Ἐπιτελεσθητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὡς Προέδρου, Ἰω. Βασιλείου, Προέδρου τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου, Εὐρ. Σούρλα, Διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα Πενταταξίου Λιθασκαλείου καὶ Ἀλκ. Κυρούση, γυμνασιάρχου τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς, ὡς μελῶν, τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, κ. Κατσουροῦ ἔχοντας διπλὴν ψήφον, ἡμεῖς γνωρίζοντες τὰ ἐνταῦθα πράγματα καλύτερον παντὸς ἄλλου καὶ ὡς πολιτικοῦ, καὶ ὡς δημοσιογράφου, πρὸ παντὸς δὲ ὡς πατρὸς τριῶν θυγατέρων μου, διεκλιουσὸν ἀπὸ τὰ βάθρα τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς, μέχρι πρὸ δύο ἐτῶν, αἱ ὁποῖαι οὐδέποτε εἰ ἀνέφερον τὴν ἐναντίον τῶν καθῃ καθεῖπον τῶν, μεταξὺ τῶν ὁλοίων ἦσαν καὶ οἱ ὑπὸ τὴν τερατωδῶς ἄξιον κατηγορίαν τοῦ ἀμαρτωλοῦ καθηγητοῦ Παραρὰ, ἡσυμπαριώτου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελεσθητοῦ καὶ προέδρου ᾗδου τοῦ δικάζοντος τοὺς ἀδίκους καθηγητὰς μας Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου κ. Κατσουροῦ. καὶ αἱ ὁποῖαι ἐάν ὄντως θὰ συνέβαινεν τὸ ἐκτροπὸν, θὰ μοὶ τότε κατήγγελλον, ἡμεῖς ἐπαναλαμβάνω, καὶ ἂν ἀκόμη ἀπέσχηον διπλόψυχος Πρόεδρος τοῦ δικάζοντος Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου παρασύρῃ ἕνα μικροψυχονεῦς αὐτοῦ τοῖς πάντας γνωστὸν δὲ τὴν μικροψυχίαν του, καὶ ἐκδώσῃ καταδικαστικὴν ἀπόφασιν κατὰ τῶν ἀσπίων καθηγητῶν μας θὰ ἐξακολούθωμεν νὰ θεωρῶμεν αὐτὸς ἀδίκους καὶ θύματα ἀδικίας, καὶ ἐμπαθεῖας.

Δὲν θὰ εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἡν θὰ ὑστραγγαλισθῇ τὸ Δίκαιον, ὁρᾷς αἰχμαλωτιστὴν τῆς Ἀθηνῆας!

Ἡ εἰσαγγελεὺς Ἐφεσίων Κερκύρας κ. Ν. Γρανίτσας, λαβὼν γινώσκων τοῦτο πονηρήματος τὸ ποῖον ὑπέβαλεν ὁ Ἑπαιρωτικὸς Σύνδεσμος Πειραιῶς εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερτήσεως, τὴν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὸν κ. Γεν. Διοικητὴν τῆς Ἡπείρου διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς διόξεως τῆς ληστείας καὶ διὰ τὴν συμβολὴν τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὴν ἐδρασίαν τῆς ἀσφαλείας, ἀπήντησε δι' ἐπιστολῆς, ἣ ὁποῖα ἀποτελεῖ ἐναῖθερμον ὕμνον πρὸς τὴν Ἡπείρον.

Εἰς τὴν ἐπιτολὴν ἐπινοῶνται καὶ πίνακα ἐμφανίζοντα τὴν ἐργασίαν τοῦ εἰς τὰ ἀκροατήρια Ἐφστείου καὶ Κακουργιοδικείου ἐ.δ. ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1928 μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου ἐ.δ. καὶ ἄλλων ἐμφαινόντα τὰ σπουδαιότερα ἀδικήματα, τὰ ὅποια ἐτελέχησαν εἰς τὴν ἀνάγκησιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἡπείρου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἐκ τοῦ δευτέρου τούτου πίνακος καταφαίνεται ἡ ἐλάττωσις τῆς ἐγκληματικότητος μέχρι σημείου ἀνεπίστου σχεδὸν ἐν βραχυτάτῳ διαστήματι.

|           | Ζωοκλοπαί<br>καὶ ζωοκτονίαι | Ληστείαι | Φόνοι καὶ<br>ἀπόπεραι φόνου | Ἀναιρέσεις καὶ<br>ἀπόπ. ἀναιρέσεων |
|-----------|-----------------------------|----------|-----------------------------|------------------------------------|
| Προβέβη   | 1927 32                     | 11       | 21                          | 8                                  |
| »         | 1928 32                     | 14       | 20                          | 20                                 |
| »         | 1929 58                     | 4        | 9                           | 7                                  |
| »         | 1930 11                     | 3        | 3                           | 3                                  |
| Ἰωαννίνων | 1927 33                     | 15       | 14                          | 6                                  |
| »         | 1928 25                     | 38       | 36                          | 17                                 |
| »         | 1929 42                     | 17       | 21                          | 20                                 |
| »         | 1930 30                     | 5        | 17                          | 18                                 |
| Ἀργεῖς    | 1927 45                     | 10       | 11                          | 35                                 |
| »         | 1928 60                     | 9        | 21                          | 30                                 |
| »         | 1929 36                     | 1        | 11                          | 16                                 |
| »         | 1930 9                      | 3        | 3                           | 12                                 |

Σημείωσις 1) Τὰ τελευταῖα κρούσματα τῶν ληστειῶν εἶναι ἄνευ σοβαρότητος  
 τινος. Ἐπιθέσεις ποιμένων ἢ κακοποιῶν ἀσήμετι καὶ σχεδόν.

2) Αἱ ζωολογαὶ καὶ πλ. περιωρίσθησαν σημαντικῶς ἢ ἀφορῶσι μικρὰ ζῶα, ὃ δὲ ἀριθμὸς τῶν εἰσχεθεισῶν εἰς τὴν ἀνάγκησιν ἐσχάτως ὀφείλεται εἰς ποσότησιν τῆς τακτικῆς ἀναγκῆς πρὸς πληρετέραν διάνγνωσιν, ἐνῶ πρότερον μέγα ἀριθμὸς παρῆνεν οἱ εἰς τὴν προανάγκησιν.

Πενταμελές Ἐφετεῖον Κερκύρας

Ἐπὶ ἐκδήκασθαι τῶν παινικῶν ὑποθέσασιν ἀπὸ τὸν Μάρτιον 1928 μέχρις Ὀκτωβρίου 1930 ἢ, ὅ·ω 25, κατεδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν 20, εἰς εἰρκτὴν .23, εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ 1, εἰς ἰσόβια δεσμὰ 2 καὶ εἰς θάνατον 5.

Κακουργιοδικετον Κερκυρας

Ἐπὶ ἐκδικασθεῖσων ποινικῶν ὑποθέσεων ἀπὸ Ἰανουαρίου 1928 μέχρι καὶ τοῦ Ὀκτωβρίου 1930, ἐν ὧν 92 καταδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν 18, εἰς εἰρκτὴν 15, εἰς πρόσκαιρα δεσμὰ 50 καὶ εἰς ἰσόβια 21.

Ἦτοι παρ' ἀμφοτέρων τῶν Δικαστηρίων ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων 117.  
κατεδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν ἄτομα 38, εἰς εἰρκτὴν ἄτομα 38, εἰς πρόσκαιρα  
δεσμὰ ἄτομα 51, εἰς ἰσόβια δεσμὰ ἄτομα 23, εἰς θάνατον ἄτομα 5.

Εἰσῆλθυσαν ἐν συνόλῳ

Εἰδικὸν Ἐφετεῖον  
Κακουργιοδικεῖον Κερκύρας

170

Πᾶσαι αὗται ὑπεστηρίχθησαν παρὰ τοῦ Ἀριστογέτους Ἐφεσίων Ν. Γρανίτσα

μερα στεκόμαστε, γιατί ἡ προσπάθεια, ἡ ἀκατάβλητη ἐνεργητικότητα καὶ ἡ παρομιῶν οἰκονομία τῶν κατοίκων τῆς ἡσυρτικῆς μᾶς τοιούτης ἐπισκέψεως καὶ ἐπιπορεύσεως. Ἡ σκληρὰ ἐρυχύτης τοῦ τόπου, συνδυασμένη μετ' τῇ φτώχειᾳ τῆς γῆς, ἀνέπτυξαν εἰς τοὺς κατοίκους, εἰς τὴν ψυχὸν βαθμὸν τὸ συναίσθημα τῆς ἐγγυαλότητος καὶ τῆς οἰκονομίας. "Αν εἴναμε ἀλλήθες τὸ τῆς παροιμίας « τὰ βόυνος γίνονται αἱ κάμπου » δέν θά πάλαι καταλείποντες τεκμήριον ἐπαληθεύσεως τῆς ἀπὸ μιαν ἀλλήν ἐπίλοιπιν Λιθοσφαιρίδας κατεσπαρμένης, σάν πυκνὰ σπόδια προβάτων, στὰ χωράκια. Χωρὸς φεῖται φυτεμένα μετ' σκληρὸν βότανο, ὅθεν τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς γωνιάς αὐτῆς τῶν Γραμμεινωχωρίων. Καί μετ' ἐκείνην μεγάλην προσπάθειαν οἱ κάτοικοι καθάρωσαν τὰ ζήσονταν σκληρόν ἀγῶνα τῆς Ζωῆς καὶ μέσα στοῦ; μακροῦ χρόνου τῆς Σκλαβιάς, μοιράζοντας τὸ πικρὸ καὶ ἰδρωτοξυστωμένο ψωμί μετ' ἀδυσώπητες "Αρπενές τῆς Τυρανίας. Ἐκεῖ διπλή αὕτη ὑποχώρεσις πρὸς τὸν ἐαυτόν των καὶ πρὸς τὸν Τύραννον, τοὺς φέρουσιν καὶ μακρὰν στοῦ; βίλους τοῦ Μπαδουανίου, καὶ ἐδῶ στους κάμπους τῆς Ζέλου.

βαῖς καὶ με ἐξουκλητικὰς πορείας καὶ με  
 υπερῆνδρον καὶ ἐξουσία γίνονται οἱ  
 πρόσκοποι μιάς γεωγραφικῆς κινήσεως  
 καὶ ἐνὸς ἐξουσιαστικοῦ ἔργου. Ὁ ἀντι-  
 λουφικός πλῆθος τὸν τόπον αὐτῶν καὶ  
 ἡ παραγωγή ἡ δημοκρατικὴ, ἀπελπι-  
 σάντων, κατὰ μέγα μέρος, στὴν ἐνεργητικό-  
 τητά των Γραμμενοχορηγῶν. Καὶ ὁ τό-  
 πος αὐτός, ποῦ κατοῦμε εἶναι ποτισμέ-  
 νος καὶ θεμενικός μετὰ τοῦ σφρίγος καὶ  
 τὴν ἰκμάδα μας. Εἶναι ἡ δευτέρα πατρί-  
 δα μας.  
 Πλὴν ἀλλὰ, ἀπὸ τὴν σκληρὴν αὐτὴν γῆν ἐξ-  
 περιεχίμε ἀπὸ τὸν τόπον αὐτὸν καὶ μετὰ  
 ἰδιαίτερη λαμπρὴ ἡ ἀνταύγειά τῆς ὁποί-  
 ας ἐφώτισε τὸ Πανελλήγιον. Οἱ Γραμμε-  
 νοφωρίται, λέγει ὁ μέγας τοῦ Γένους  
 διδάσκαλος Ψαλίδας, μοιάζουν εἰς τὰ  
 μυθολογικά. Ἀπὸ τὰ Γραμμενοχορήγια γί-  
 νονται πολλοὶ ἱκανοὶ πραγματευτῆδες, ὅ-  
 πως ὁ Οἶκος τὸν ζωομαίδων καὶ ἄλλων.  
 Στενοχοροῦνται ἀπὸ τὸν σκεπασμὸν καὶ  
 ἄρχουν ἀγῶνα τῆς πέτρας, ἀναγκάζονται  
 νὰ ρέουν καὶ πρὸς τὰς πόλεις καὶ διὰ  
 πρὸς τὰ Πιάννια, μεταχειριζόμενοι τὴν  
 ἀστυφίαν ὥς ἐπικουρικοῦ συμπλήρωμα  
 τῆς ζωῆς, ὅπως γίνεται καὶ σήμερα. Ἀλ-  
 λὰ ἡ ἀστυφίαι αὕτη, τῆς ὁποίας δὲν θὰ  
 ψάλλω τὸν ὕμνον, οὔτε καὶ τὸν ἀναβασθῶ

